
PRAKTYKARSTWO (3) *sb n*

Zawsze -ty-.

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -stwo).

sg N praktykarstwo (2). ◇ I praktykarstw(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Sztuki magiczne, wróżbiarstwo, przepowiadanie; sortilegium Mącz; divinatio PolAnt (3) :

Szeregi: »praktykarstwo i czary« (1): [Manasses] czałow lepak przeŹtrzeżał bawiać się praktykarstwem y czařami/ [augurabatur [!] et divinationibus operom dabat] rādził się pytonow y czařnokliężnikow BudBib 2.Par 33/6.

»([ani]) wieszczba, (a, [ni]) praktykarstwo« [szyk 1:1] (2): Sortilegus, [...] wieszczbiarz który o przyŹzłych rzeczach przes łófy praktykuje. Sortilegium, Tákowe praktykarstwo/ wieszczbá. Mącz 403b, 403b; [Nie iedźcie nic ze krwią/ áni się paraycie wieszczbami/ ni praktykarstwem [Non augurabimini neque observabitis tempora] BibRadz Lev 19/26 (Linde)].

Synonimy: wieszczba, wieszczbiarstwo, wroźba, wroźenie, wroźka.

DDJ